

A tagállam megtilthatja, hogy a távközlési szolgáltatások nyújtásáról szóló szerződésnek a végfelhasználó általi megkötését valamely másik szerződés megkötéséhez kapcsolják

Az olyan nemzeti szabályozás, amely egyes kivételektől eltekintve az adott ügy különleges körülményeinek a figyelembe vétele nélkül tilt az eladó által a fogyasztónak tett mindenfajta kapcsolt ajánlatot, összeegyeztethetetlen a fogyasztók védelmére vonatkozó uniós joggal

Egy a távközlésről szóló 2004. évi lengyel törvény előírja, hogy az Urząd Komunikacji Elektronicznej (a lengyel elektronikus hírközlési hatóság, UKE) elnöke a kiskereskedelmi piacon jelentős piaci erővel rendelkező távközlési vállalkozással szemben a végfelhasználók védelme érdekében előírhatja, hogy nem kötelezhetik a végfelhasználókat számukra nélkülözhető szolgáltatás igénybevételére.

2006. december 28-i határozatában az UKE elnöke a Telekomunikacja Polska SA w Warszawie-t arra kötelezte, hogy vessen véget az abban megnyilvánuló, megállapított jogsértéseknek, hogy a „neotrada tp” szélessávú internet-hozzáférést biztosító szolgáltatás nyújtásáról szóló szerződés megkötését valamely telefonszolgáltatás igénybevételétől tette függővé.

Mivel az e határozat ellen benyújtott keresetet elutasították, a TP felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Naczelny Sąd Administracyjny-hoz (legfelsőbb közigazgatási bíróság, Lengyelország). E bíróság a Bírósághoz fordult annak eldöntése céljából, hogy az elektronikus hírközlésre vonatkozó közös keretszabályozás irányelveivel¹ összeegyeztethető-e az olyan nemzeti szabályozás, amely valamennyi szolgáltató számára megtiltja, hogy a szolgáltatások nyújtásáról szóló szerződés megkötését valamely más szolgáltatásról szóló szerződés megkötéséhez kapcsolják.

A Bíróság először is hangsúlyozza, hogy a keretirányelv célja az elektronikus hírközlési szolgáltatásokra, az elektronikus hírközlő hálózatokra, a kapcsolódó eszközökre és a kapcsolódó szolgáltatásokra vonatkozó szabályozás harmonizált keretének létrehozása. Meghatározza többek között a nemzeti szabályozó hatóságok (NSZH) feladatait, amelyek elemzik az érintett piacokat az elektronikus hírközlési ágazatban, és megvizsgálják, hogy e piacokon hatékony-e a verseny. Ha valamely piacon a verseny nem hatékony, az NSZH előzetesen szabályozó kötelezettségeket állapít meg a piacon jelentős piaci erővel rendelkező vállalkozásokkal szemben.

A Bíróság ezt követően kiemeli, hogy az egyetemes szolgáltatási irányelv arra irányul, hogy a hatékony verseny és választás révén az Unió egészében biztosítsa a jó minőségű, nyilvánosan elérhető szolgáltatások rendelkezésre állását, és szabályozza azokat az eseteket, amikor a végfelhasználók igényeit a piac nem elégíti ki megfelelően. E célból az egyetemes szolgáltatási irányelv megállapítja a végfelhasználók jogait, és ezekkel összhangban a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlő hálózatokat és elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások

¹ Az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások közös keretszabályozásáról (Keretirányelv) szóló, 2002. március 7-i 2002/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 108., 33. o; magyar nyelvű különkiadás. 13. fejezet 29. kötet 349. o.) és az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról (Egyetemes szolgáltatási irányelv) szóló, 2002. március 7-i 2002/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 108., 51. o; magyar nyelvű különkiadás. 13. fejezet 29. kötet 367. o.).

kötelezettségeit. Ily módon a tagállamok gondoskodnak arról, hogy a kijelölt vállalkozások oly módon határozzák meg a feltételeket, hogy az előfizetőnek ne keletkezzen fizetési kötelezettsége olyan lehetőségekre, illetve szolgáltatásokra vonatkozóan, amelyek az igényelt szolgáltatáshoz nem szükségesek.

E körülményekre figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy az olyan szabályozás, amely általánosságban és nem hátrányosan megkülönböztető módon tiltja az árukapcsolást, nem sérti az érintett NSZH azon hatáskörét, hogy meghatározza és elemesse a különböző távközlési piacokat. E szabályozás nem sérti az NSZH azon hatáskörét sem, hogy – a piac meghatározását és elemzését követően – előzetesen szabályozó kötelezettségeket állapítson meg a piacon jelentős piaci erővel rendelkező vállalkozásokkal szemben.

Jóllehet, az NSZH-k feladataik ellátása során a keretirányelv 8. cikke (4) bekezdésének b) pontja értelmében a fogyasztók magas szintű védelmének biztosítása által kötelesek előmozdítani az Európai Unió polgárainak érdekeit, az is igaz, hogy a keretirányelv és az egyetemes szolgáltatási irányelv nem írja elő a fogyasztóvédelemre vonatkozó feltételek teljes harmonizációját.

Következésképpen, a Bíróság úgy ítéli meg, hogy **az olyan nemzeti szabályozás, amely a végfelhasználók védelmének céljából megtiltja, hogy valamely vállalkozás a hírközlési szolgáltatások nyújtásáról szóló szerződésnek a végfelhasználó általi megkötését valamely másik szolgáltatás igénybevételéről szóló szerződés megkötéséhez kapcsolja, nem ellentétes a keretirányelvvel és az egyetemes szolgáltatási irányelvvel.**

A fogyasztóvédelemre vonatkozó uniós szabályozást, és különösen a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló irányelvet² illetően a Bíróság emlékeztet arra, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely egyes kivételektől eltekintve az adott ügy különleges körülményeinek a figyelembe vétele nélkül tilt az eladó által a fogyasztónak tett mindenfajta kapcsolt ajánlatot.

A bíróság ugyanakkor megállapítja, hogy – tekintettel arra a tényre, hogy az alapügyben vitatott határozatokat a 2005/29 irányelv átültetésére előírt határidő eltelte előtt fogadták el – ezen irányelv az alapügyre csak ezen időponttól, tehát 2007. december 12-től alkalmazható.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

² A belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól, valamint a 84/450/EGK tanácsi irányelv, a 97/7/EK, a 98/27/EK és a 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, valamint a 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2005. május 11-i 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv („Irányelv a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról”) (HL L 149., 22. o.).